

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Кж 1 815/24
23.7.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Марка Јоцића, председника већа, Данка Лаушевића и Милимира Лукића, чланова већа, уз учешће вишег саветника Мирјане Новић, у кривичном поступку против **окривљеног АА**, због кривичног дела тешко дело против опште сигурности из члана 288 став 1 у вези са чланом 278 став 1 Кривичног законика у стицају са кривичним делом крађа из члана 203 став 1 Кривичног законика, одлучујући о жалбама јавног тужиоца Трећег основног јавног тужилаштва у Београду и браниоца окривљеног АА, адвоката Петровић Ђорђа, изјављеним против пресуде Трећег основног суда у Београду К.бр. 269/23 од 14.03.2024. године, у седници већа одржаној у одсуству уредно обавештеног јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду, дана 23.07.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

Усваја се жалба јавног тужиоца, па се **ПРЕИНАЧАВА** пресуда Трећег основног суда у Београду К.бр. 269/23 од 14.03.2024. године, само у делу одлуке о казни, тако што Апелациони суд у Београду **окривљеном АА**, са личним подацима као у изреци пресуде, предходно утврђује појединачне казне и то за кривично дело из члана 288 став 1 у вези са чланом 278 став 1 Кривичног законика казну затвора у трајању од 4 године и 7 месеци, а за кривично дело крађа из члана 203 став 1 Кривичног законика казну затвора у трајању од 1 године и 7 месеци, за која дела је првостепеном пресудом оглашен кривим, па га применом одредби члана 4, 42, 45, 54, 55а и 63 Кривичног законика **ОСУЂУЈЕ** на јединствену казну затвора **у трајању од 4 године и 8 месеци**, у коју казну ће му се урачунати и време проведено у притвору по решењу судије за претходни поступак Трећег основног суда у Београду Кпп.Д.бр. 26/23 од 27.01.2023. године, који му се рачуна од 26.01.2023. године, те притвор може трајати до упућивања окривљеног у Завод за извршење кривичних санкција, а најдуже док не истекне време трајања казне изречене у првостепеној пресуди, док се жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Петровић Ђорђа одбија као неоснована, а првостепена пресуда у непреиначеном делу **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Побијаном пресудом окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела тешко дело против опште сигурности из члана 288 став 1 у вези са чланом 278 став 1 Кривичног законика и кривично дело крађа из члана 203 став 1 Кривичног законика, па су му претходно утврђене казне затвора и то за кривично дело из члана 288 став 1 у вези са чланом 278 став 1 Кривичног законика казна затвора у трајању од 3 године, а за кривично дело из члана 203 став 1 Кривичног законика казне затвора у трајању од једне године, па је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 3 године и 10 месеци, у коју казну ће му се урачунати време проведено у притвору. Применом одредбе члана 83 Кривичног законика, према окривљеном АА изречена је мера безбедности обавезног лечења наркомана која ће се извршавати у Заводу за извршење казне затвора или одговарајућој здравственој или другој специјализованој установи која ће трајати док постоји потреба за лечењем, али не дуже од три године, с тим што се време проведено у установи за лечење има урачунати у казну затвора. Окривљени је ослобођен дужности плаћања трошкова кривичног поступка који падају на терет буџетских средстава суда. Оштећени ББ и ВВ су ради остваривања имовинско-правних захтева упућени на парницу.

Против наведене пресуде жалбе су изјавили:

- јавни тужилац Трећег основног јавног тужилаштва у Београду, због одлуке о кривичној санкцији и повреди кривичног закона, са предлогом да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу, преиначи пресуду и окривљеног осуди на казну по закону;

- бранилац окривљеног АА, адвокат Петровић Ђорђе из свих законом прописаних разлога, са предлогом да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу, преиначи пресуду и окривљеног огласи кривим за кривично дело из члана 288 став 3 у вези са чланом 278 Кривичног законика и изрекне му минималну могућу казну затвора за то дело или да укине пресуду, а предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Јавни тужилац Апелационог јавног тужилаштва у Београду је у поднеску Ктж.бр. 860/24 од 15.07.2024. године, предложио да Апелациони суд у Београду жалбу јавног тужиоца усвоји као основану, а жалбу браниоца окривљеног одбије као неосновану.

Апелациони суд у Београду је одржао седницу већа, у одсуству уредно обавештеног јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду, на којој је размотрио списе, испитао побијану пресуду, у оквиру основа дела и правца побијања истакнутим у жалби, у смислу одредбе члана 451 став 1 ЗКП, па је имајући у виду жалбене наводе и предлоге, нашао:

Жалба јавног тужиоца је основана, док је жалба браниоца окривљеног АА неоснована.

Анализирајући основаност жалбе браниоца окривљеног који је жалбу изјавио из свих законом прописаних разлога, другостепени суд је нашао да је поднета жалба неоснована, с обзиром да је првостепени суд у целости утврдио чињенично стање и дао јасне и аргументоване разлоге за чињенице које су предмет доказивања. Наиме, бранилац указује на то да окривљени није имао намеру да крене право и да изврши предметно кривично дело, већ је омашком уместо у рикверц убацио ручицу мењача у прво брзину. Такође, бранилац указује да окривљени јесте нагло кренуо напред, али је исто тако и нагло стао, убацио у рикверц и кренуо назад. Према мишљењу одбране окривљени није имао свест ни вољу да изврши кривично дело из члана 288 став 1 у вези са чланом 278 став 1 Кривичног законика.

По налажењу Апелационог суда у Београду, ови жалбени наводи су оцењени као неосновани, пре свега што је правилно првостепени суд закључио да је окривљени кривично дело извршио са директним умишљајем да је у време извршења кривичног дела из члана 288 став 1 у вези са чланом 278 став 1 Кривичног законика био свестан свога дела и да је хтео његово извршење, а да је у односу на тежу последицу био свестан могућности њеног наступања, али да је олако држао да до тога неће доћи или да ће то моћи спречити, што говори управо у прилог томе да је у односу на последицу поступао из свесног нехата.

По налажењу Апелационог суда у Београду, правилно је првостепени суд имао у виду одбрану окривљеног да је раније возио возило марке Југо, објаснио да би мењач убацио у рикверц, код возила марке Опел Вектра је потребно да се механизам на мењачу повуче на горе, а да је положај ручице мењача за рикверц лево од прве брзине напред, док је код возила марке Југо десно и уназад, која одбрана да је критичном приликом случајно уместо у рикверц возилом кренуо напред, односно да је мењач убацио у погрешну брзину уместо у рикверц, је по правилном налажењу првостепеног суда нелогична и неуверљива. По налажењу Апелационог суда у Београду, правилно је првостепени суд одбрану окривљеног у овом делу ценио као субјективну, неуверљиву и усмерену ка умањењу његове кривице у овом кривичном поступку.

Ценећи све изведене доказе, Апелациони суд у Београду је мишљења да је првостепени суд правилно истима дао значај и на несумњив начин закључио да су се у радњама окривљеног стекла сва битна обележја кривичних дела за која је оглашен кривим.

У поднетој жалби бранилац очигледно не оспорава ниједну другу чињеницу осим свести и воље окривљеног да предузме радње кривичног дела из члана 288 став 1 у вези са чланом 278 став 1 Кривичног законика, а како Апелациони суд у Београду у том делу сматра је првостепени суд правилно утврдио чињенично стање и дао јасне и аргументоване разлоге зашто сматра да је окривљени радње кривичног дела предузео са директним умишљајем, док је у односу на тежу последицу поступао са свесним нехатом, то су ови жалбени наводи оцењени као неосновани.

Међутим, испитујући правилност првостепене пресуде у делу одлуке о казни и примени закона, у ком делу је јавни тужилац побија, Апелациони суд у Београду је нашао да се основано жалбом јавног тужиоца оспорава пресуда у погледу одлуке о

казни. Наиме, по налажењу Апелационог суда у Београду, првостепени суд је пропустио да примени одредбу члана 55а Кривичног законика, те није окривљеном изрекао казну изнад половине распона прописане казне. Наиме, одредбом члана 55а Кривичног законика је прописано да ће суд за кривична дела учињена са умишљајем за које је прописана казна затвора изрећи казну изнад половине распона прописане казне под следећим условима: ако је учинилац раније два пута осуђен за кривично дело учињено са умишљајем на затвор од најмање годину дана и ако од дана отпуштања учиниоца са издржавања изречене казне до извршења новог кривичног дела није протекло пет година.

Када се има у виду наведена одредба, Апелациони суд у Београду је према извештају из казнене евиденције утврдио да је прво услов испуњен за примену института вишеструког поврата, с обзиром да је окривљени два пута осуђен на казну затвора од најмање једне године и то пресудом Првог основног суда у Београду К.бр. 484/20 и пресудом Првог основног суда у Београду К.бр. 276/23, па када се има у виду чињеница да је радње кривичног дела за које је у овом поступку оглашен кривим извршио дана 26.01.2023. године и 26.09.2019. године, да од периода од када је издржао казну затвора није протекло пет година, то су испуњени услови за примену члана 55а Кривичног законика.

Када се имају у виду наведене чињенице, а у склопу олакшавајућих и отежавајућих околности које је првостепени суд правилно утврдио и то чињенице да је окривљени отац једног малолетног детета, да је дела учинио у стању смањене урачунливости, али не битно, а од отежавајућих околности његову вишеструку осуђиваност, то је Апелациони суд у Београду за кривично дело из члана 288 став 1 Кривичног законика окривљеном утврдио казну затвора у трајању од 4 године и 7 месеци, а за кривично дело из члана 203 став 1 Кривичног законика казну затвора у трајању од 1 године и 7 месеци, па га осудио на јединствену казну затвора у трајању од 4 године и 8 месеци, налазећи да се основано може очекивати да ће се са наведеном казном остварити сврха кажњавања и сврха изрицања кривичних санкција у смислу одредбе члана 4 и 42 Кривичног законика.

С тим у вези, не могу се прихватити наводи браниоца да окривљени никада није осуђиван за једно кривично дело са елементима насиља, те да су испуњени услови да му се изрекне блажа кривична санкција.

Следствено изнетом, Апелациони суд у Београду је применом одредби члана 457 и 459 ЗКП, донео одлуку као у изреци пресуде.

**Виши саветник
Мирјана Новић,с.р.**

**Председник већа-судија
Марко Јоцић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић